

Maailmaa muutetaan voimakkailla toimenpiteillä (2001)

Ogami Kenichi

Pääsihteeri, kansainvälinen Juche-aatteen instituutti (International Institution of the Juche Idea)

Viimeaikainen Korean demokraattisen kansantasavallan tilanne ja erityisesti sen menestys yleiskorealaisessa huippukokousprosessissa on luonut suotuisimmat olosuhteet ihmisille kaikkialla maailmassa Juche-aatteen opiskelemiselle ja levittämiseksi sekä korealaisten ja muiden kansojen välisen ystävyuden edistämiseksi.

Korean demokraattisen kansantasavallan hallituksen politiikka perustuu pääsihteeri Kim Jong Ilin toimintaan ja poliittisiin ratkaisuihin, jotka puolestaan perustuvat Juche-aatteeseen. Juche-aate on mitä modernein ja toimivin vallankumouksellinen ideologia, joka suojelee kansoja ja niiden kansallisia etuja, katsoen tulevaisuuteen 21. vuosisadalla sellaisena itsemääräämisoikeuden kautena, jolloin kansanjoukoista tulee itsensä isäntiä.

1. Yleiskorealaisen huippukokousprosessin historiallisesta menestyksestä

Pohjois- ja Etelä-Korean väkiluku on nyt noin 70 miljoonaa. Viisikymmentäviisi vuotta on kulunut siitä, kun Korea jaettiin. Voidaan sanoa, että varsin harvat korealaiset eivät ajattelisi jälleenyhdistymistä pitkittyneen, yli puoli vuosisataa kestäneen erillään olon jälkeen.

13. - 15.6.2000 Pjongjangissa Korean työväenpuolueen keskuskomitean pääsihteeri Kim Jong Il Korean demokraattisesta kansantasavallasta ja Korean tasavallan presidentti Kim Dae Jung tekivät historiaa ja allekirjoittivat virallisten keskusteluiden jälkeen Pohjois-Korean ja Etelä-Korean jälleenyhdistymisjulistuksen.

Yleiskorealaisen huippukokouksen menestys merkitsi historiallista tapahtumaa, jossa raivattiin tietä riippumattomuuden aikakaudelle. Kolmen päivän keskusteluiden tuloksena Pohjois- ja Etelä-Korean väliset suhteet muuttuivat perustavanlaatuisesti ja historia astui merkittävän askeleen eteenpäin.

Pohjois- ja Etelä-Korean johtajien tapaaminen oli ensimmäinen maiden jakautumisen kautena ja sitä on arvostettava sen historiallisen merkityksen vuoksi keskinäisen yhteisymmärryksen syventämisessä, Koreoiden välisten suhteiden edistämässä ja kansallisen yhtenäisyyden saavuttamisen kannalta. Tuloksena oli yhteisen julkilausuman antaminen yleiskorealaisen huippukokouksen aikana. Pohjois-Korean ja Etelä-Korean yhteinen julkilausuma sisältää viisi kohtaa, jotka osoittavat tietä eteenpäin ja sitä menetelmällistä suuntaa, jota kumpikin osapuoli noudattaa konkreettisesti pyrkimyksissään yhdistymiseen. Tällä julistuksella on korkeimmantasoinen sisältö verrattuna aiempiin Koreoiden yhteisiin julistuksiin.

Pohjois-Korean ja Etelä-Korean yhteisessä julkilausumassa sanotaan:

“Pohjois-Korea ja Etelä-Korea ovat sopineet ratkaisevansa kysymyksen maan yhdistymisestä riippumattomasti Korean kansan sisäisessä yhteisymmärryksessä korealaisten yhteisvastuullisin ponnistuksin.”

Ensimmäinen kohta viittaa selvästi siihen, että Korean jälleenyhdistymisen tulee tapahtua korealaisten itsenäisin toimin kummankin osapuolen yhteisymmärryksen perustalla. Sana “riippumattomasti” tarkoittaa sitä, ettei kenenkään ulkopuolisen pidä puuttua prosessiin, joka koskee vain korealaisia ja tapahtuu heidän vastuullaan. Ensimmäinen kohta tarkoittaa ylevästi sitä, että kansan yhdistämisessä kumpikaan osapuoli ei salli ulkopuolisten voimien sekaantua asiaan, vaan niiden tulee edistää korealaisten keskinäisessä yhteisymmärryksessä tapahtuvaa ongelman ratkaisua.

Yhteisessä julkilausumassa todetaan, että on sovittu riippumattomasta jälleenyhdistymisestä. Johdannossa todetaan

lisäksi, että tavoitteena on "rauhanomainen jälleenyhdistyminen". Se tarkoittaa, että kysymys jälleenyhdistymisestä tulee ratkaista poliittisin menetelmin, ei sodalla.

Sekä Yhdysvaltain että Japanin hallitukset sanovat muodollisesti, että Koreoiden pyrkimys riippumattomaan yhdistymiseen on aivan luonnollista ja antavat siten tukensa yhteiselle julkilausumalle. Tosiasiassa ne kuitenkin aikovat edelleen ylläpitää valta-hegemoniaansa Korean yhdistymisprosessiin nähden ja vastaavasti käsitellä asiaa omista näkökulmistaan.

Yhdysvaltain ulkoministeriä Madeleine Albrightia haastateltiin Korean tasavallassa 23.6.2000, muutama päivä yleiskorealaisen huippukokouksen jälkeen. Hän sanoi haastattelussa, että Yhdysvaltain asevoimien läsnäolo Korean tasavallassa on tarpeellista jälleenyhdistymisen saavuttamisen jälkeenkin. Yhdysvallat vaatii edelleen asevoimiensa läsnäoloa Korean tasavallassa "pohjoisesta tulevaa uhkaa vastaan". Nyt, historiallisen yhteisymmärryksen synnyttää Koreoiden välille, ei Yhdysvaltain asevoimien läsnäololle Etelä-Koreassa ole perusteita.

Kaikesta huolimatta ulkoministeri Madeleine Albright pitää Yhdysvaltain sotilaallista läsnäoloa Korean niemimaalla edelleen välttämättömänä kahdesta syystä. Ensinnä kyse on sotilaallisesta pelotteesta ja toiseksi voimatasapainon säilyttämisestä alueella, mikä viittaa koko Itä-Aasiaan. Tämä tarkoittaa sitä, että Yhdysvaltain asevoimat jatkavat sekaantumistaan Aasian voimatasapainoon tulevaisuudessakin. Korealaiset jatkavat ponnisteluitaan riippumattoman jälleenyhdistymisen saavuttamiseksi eikä Yhdysvalloilla ole syytä sekaantua asiaan. Asianlaita on samoin muissa Aasian valtioissa. Aasian valtioiden isäntiä ovat aasialaiset itse. Yhdysvaltain sekaantuminen Aasian valtioiden sisäisiin asioihin aiheuttaa vain vahinkoa.

Koska Yhdysvaltain on pakko hyväksyä yleiskorealainen jälleenyhdistymiseen tähtäävä julkilausuma, sen on myös pakko myöntää se tosiasia, ettei Yhdysvaltain asevoimien läsnäololle Korean tasavallassa ole perusteita. Siitä huolimatta Yhdysvallat on ottanut asiaan vastakkaisen asenteen. Samoin kuin Japanin hallitus, Yhdysvallat asettui jarruttamaan Koreoiden yhdistymisprosessia Okinawan huippukokouksessa vuoden 2000 heinäkuussa. Vastoin muodollisia puheita jälleenyhdistymisen tukemisesta, Japanin hallitus on toiminut estääkseen yhdistymisprosessia edistymästä.

Japanin hallitus tekee kaikkensa jarruttaakseen Koreoiden yhdistymisprosessia ehdottamalla, että Koreoiden jälleenyhdistymistä käsiteltäisiin kuuden valtion, Japanin, Yhdysvaltain, Kiinan, Venäjän, Pohjois-Korean ja Etelä-Korean kesken tai vaatimalla Japanin, Yhdysvaltain ja Etelä-Korean yhteistyön tiivistämistä. Samalla kun korealaiset pohjoisessa ja etelässä jakavat yhteiset tunteensa, tekevät yhteisymmärryksessä työtä kansansa jälleenyhdistämiseksi, tähän päämäärään tähtäävä liike kiihtyy huolimatta Japanin ja Yhdysvaltain ja muiden taantumuksellisten voimien asettamista esteistä.

Yhteisen julkilausuman toisessa kohdassa sanotaan: "Tiedostaessaan Pohjois-korean ehdotuksen liittovaltiosta ja Etelä-Korean ehdotuksen valtioliitosta osapuolet samalla myöntävät jälleenyhdistämisen yhteisten elementtien olemassaolon ja työskentelevät jälleenyhdistämisen suuntaan tulevaisuudessa." Pohjois-Korean ehdottaessa kansakunnan yhdistämistä liittovaltion muodossa Koryon federatiiviseksi tasavallaksi, Etelä-Korea vaatii valtioliittoa.

Etelä-Korean esittämä valtioliittomalli tarkoittaa kummankin valtion jättämistä koskemattomiksi sellaisenaan, huippukokousprosessin jatkamista, yleiskorealaisen konferenssin muodostamista molempien maiden hallitusten jäsenistä kummankin maan pääministerien johdolla; yleiskorealaisen neuvoston muodostamista noin sadan kansanedustajan voimin kummastakin maasta uuden perustuslain valmistamiseksi; sen jälkeen edetään yleisten perustuslain mukaisten vaalien kautta yhteiseen parlamenttiin ja yhteiseen hallitukseen.

Samaan aikaan Pohjois-Korean ehdottama jälleenyhdistymisen malli perustuu liittovaltion mallille, jossa kumpikin valtio säilyttää koskemattomuutensa omine ideologioineen ja järjestelmineen, jossa muodostetaan kansan yhteinen hallitus, johon molemmat valtiot osallistuvat tasavertaisuuden perustalla ja jakaen oikeudet ja velvollisuudet

tasapuolisesti. Sen jälkeen perustetaan valtioliitto, joka perustuu kummankin valtion hallituksen itsemääräämisoikeuteen.

Pohjois-Korean ehdottama liittovaltio johtaa valtioon, jonka nimi on Koryon konfederatiivinen demokraattinen tasavalta. Koryo-nimi perustuu Korean kansan aiempaan yhtenäiseen historiaan, sana "demokraattinen" viittaa kummankin osapuolen poliittisiin järjestelmiin. Tällä yhdistyneellä valtiolla on integroitu oikeus ulkopoliittikkaan ja puolustukseen; se esiintyy kansainvälisissä toiminnoissa yhdistyneenä valtiona, joka edistää hyviä diplomaattisia suhteita kaikkien maailman valtioiden kanssa; sen ulkopoliittikka perustuu hyvään tahtoon ja rauhanomaisuuteen. Pohjois-Korea on jo esittänyt kymmenkohtaista periaatemallia Koryon konfederatiiviselle tasavallalle näitä tarkoituksia varten.

Toisin sanoen Pohjois-Korean ehdottama liittovaltiomalli perustuu yhden kansan, yhden valtion, kahden järjestelmän ja kahden hallituksen ajatukselle. Kummallakin osapuolella on itsenäiset hallituksensa, poikkeuksena kuitenkin ulkopoliittikka ja puolustus. Kumpikin valtio säilyttää omat järjestelmänsä, sosialismin pohjoisessa ja kapitalismin etelässä.

On sanottu, etteivät Etelä-Korean ehdottama valtioliittomalli ja Pohjois-Korean esittämä liittovaltiomalli ole sovittavissa yhteen. Kuitenkin kummankin maan valtionpäämiehen allekirjoittama yhteinen julkilausuma sisältää molemminpuolisen yhdistymisen hengen ja tavoitteen yhdistymisprosessin käytännöllisten suunnitelmien luomiseksi ja toteuttamiseksi. Pohjois-Korea ei alusta alkaen ole vaatinut liittovaltiomuodon toteuttamista vaan myöntyy Etelä-Korean ehdotukseen valtioliitoksi yhdistymisprosessin alempana vaiheena, vaikka pitääkin liittovaltiomuotoa parempana.

Etelä-Korean esittämä valtioliittomalli jättäisi maan jaon pysyväksi. Kuitenkin, kiitos Pohjois-Korean suhtautumisen valtioliittomuodon hyväksymiseksi prosessin alempana vaiheena liittovaltion muodostamisessa, eteneminen kohti liittovaltion muodostamista jatkuu ja ongelmat tulevat siten ratkeamaan. Liittovaltion alempi kehitysvaihe tarkoittaa, että kummallakin hallituksella on oikeus omaan puolustukseen ja omaan ulkopoliittikkaan.

Korean demokraattisen kansantasavallan tekemän myönnytyksen vuoksi osapuolet voivat nyt sopia yhdistymisen muodoista. Vain harvoin on vastakkainasetteluita osapuolten välisissä keskinäisissä esityksissä, jotka perustuvat yhteiselle julkilausumalle. Yhdistymismallin yksityiskohtien täsmentyessä jälleenyhdistyminen tulee yhä lähemmäksi toteutumistaan.

Yhteisen julkilausuman kolmannessa kohdassa sanotaan:

"Pohjois-Korea ja Etelä-Korea sopivat järjestävänsä periaatteessa mahdollisimman pian, siinä määrin kuin se on mahdollista, jo vuoden 2000 elokuun 15. päivään mennessä keskinäiset ihmisoikeusasiansa, joihin kuuluvat toisistaan erotettujen perheiden ja sukulaisten molemminpuoliset vierailut sekä pitkäaikaisvankikysymys."

On kuitenkin ollut mahdotonta järjestää arviolta kymmenen miljoonan ihmisen tapaamisia yhdellä kerralla, joten operaatio aloitettiin sadan henkilön perhe- ja sukulaistapaamisella 15.8.2000.

On arvioitu, että Pohjois-Koreassa on noin kolme miljoonaa sodan vuoksi hajonneiden perheiden jäseniä ja että vastaava luku Etelä-Koreassa on noin seitsemän miljoonaa. Monet heistä siirtyivät etelästä pohjoiseen Korean sodan aikana. Etelässä asuvilla ihmisillä on suuri tarve tavata pohjoisessa eläviä perheenjäseniään ja sukulaisiaan. Molemmiin puolin kaivataan paluuta kotiin. Ikävöintiin ei voida saada pysyvää vastausta muutoin kuin maan yhdistymisellä.

Yhteisen julkilausuman neljännessä kohdassa sanotaan:

"Pohjois-Korea ja Etelä-Korea ovat sopineet talouden tasapainoisesta kehittämisestä taloudellisin yhteistyöprojektein

ja rakentamalla keskinäistä luottamusta aktivoimalla yhteistyötä ja vaihtoa kaikilla elämänalueilla, sosiaalisesti, kulttuurissa, urheilussa, julkisessa terveydenhuollossa, ympäristönsuojelussa jne.” Keskinäinen yhteistyö ja vaihto, jota jo nyt on toteutettu yksityisesti, tullaan tekemään kattavasti hallitusten tuella.

Yhteisen julkilausuman viidennessä kohdassa sanotaan:

“Pohjois-Korea ja Etelä-Korea ovat sopineet viranomaisten välisistä keskusteluista edellä mainittujen tavoitteiden toteuttamiseksi mahdollisimman pian.”

Tämä kohta velvoittaa viranomaiset edistämään julkilausumassa tarkoitettua yhteistoimintaa hallitusten tarkoittamalla tavalla. Siten pääsihteeri Kim Jong Il on tehnyt aloitteen korealaisen kohtalon ja tulevaisuuden järjestämiseksi heidän oman tahtonsa sekä Juche-aatteen riippumattomuusperiaatteen mukaisesti. Näin hän pyrkii rakentamaan tietä paremmalle tulevaisuudelle.

Yleiskorealaisen huippukokouksen menestys on saanut aikaan suuria muutoksia ihmisten ajattelutavassa Korean Tasavallassa. Eteläkorealainen lehti “Jungang Ilbo” teki mielipidetutkimuksen kesäkuussa 2000, juuri huippukokouksen jälkeen. Tutkimuksen mukaan 66 prosenttia vastanneista ihmisistä olivat samaa mieltä asetetun hypoteesin “Korean niemimaalla ei enää tule olemaan sotia” kanssa. 57 prosenttia tuki myös ilmaisua “Pohjois-Korean johto voi olla Etelä-Korean yhteistyökumppani”. Enemmistö eteläkorealaisista vastasi tällä tavoin näihin kysymyksiin.

Edelleen, 84 prosenttia hyväksyi väitteen “Etelä-Koreassa valmistettu mielikuva Korean sodasta tulisi kääntää rauhanprosessiksi”. Todellakin, etelässä sotaan liittyvät tapahtumat on esitetty mitä suurimmassa määrin Etelä-Korean taisteluna Pohjois-Koreaa vastaan. Eteläkorealaiset vaativat laajalti Korean sodan 50-vuotispäivän viettämistä rauhan merkeissä.

Noin 80 prosenttia oli sitä mieltä, että “antikommunistinen kasvatusta tulisi muuttaa opetuksiksi, joka vastaa kansan yhteiskunnallista todellisuutta”. On sanottu, että eteläkorealaiset ovat nyt tulleet tietämään, miten he ovat ymmärtäneet väärin pääsihteeri Kim Jong Ilin ajatustavan ja Pohjois-Korean kokonaisuudessaan. Tällä hetkellä nuoret ja lapset etelässä painostavat vanhempiaan ja ympäristöään vaatiessaan selityksiä siitä, miksi heille on annettu väärää tietoa pääsihteeri Kim Jong Ilistä ja Pohjois-Koreasta. Samalla kun nuori sukupolvi etelässä on toisaalta saanut huomata Pohjois-Korean politiikan vakuuttavuuden ja luotettavuuden, he toisaalta samanaikaisesti ovat voineet huomata olennaiset erot aiempiin amerikkalaisperäisiin mielikuviin nähden.

Väitteeseen “Korean sodan syy oli aggressio pohjoisesta” vastasi vain 41 prosenttia noin kaksikymmenvuotiaista nuorista myöntävästi. Kuitenkin 60 prosenttia kaikista vastanneista vastasi myöntävästi tähän kysymykseen.

Toisaalta väitteeseen “Korean sota oli liitännäissota Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton välisessä vastakkainasettelussa” 55 prosenttia kaksikymmenvuotiaista vastasi myöntävästi, kun vastaava luku kaikkien vastanneiden osalta oli 36 prosenttia. Tämä merkitsee, että nuorison enemmistö ymmärtää asian siten kuin se todellisuudessa on. Amerikkalaisvastainen mieliala on levinnyt eteläkorealaisen keskuuteen. Samaan aikaan on laajalti levinnyt yleiskorealainen isänmaallinen henki riippumatta siitä, asuvatko henkilöt etelässä vai pohjoisessa.

“Dong-a Ilbo”-niminen lehti julkaisi mielipidetutkimuksen, jossa mitattiin käsityksien muuttumista haastatteluissa 31.5.2000 ja 15.6.2000. Mielikuva pääsihteeri Kim Jong Ilistä oli muuttunut perusteellisesti eteläkorealaisen yleisön silmissä kesäkuun huippukokouksen jälkeen. Myönteinen suhtautuminen oli noussut aiemmasta 4 prosentin osuudesta 53 prosenttiin. Kielteisesti suhtautuvien osuus oli pudonnut 67 prosentista 28 prosenttiin.

Kysymykseen “Oliko yleiskorealainen huippukokous hyödyllinen?” vastasi myöntävästi 96 prosenttia. Menettelyä piti virheellisenä 3 prosenttia.

Uskon, että eteläkorealaisten vahvistuva myönteinen asenne pääsihteeri Kim Jong Iliin ja Pohjois-Koreaan ei muutu huolimatta siitä pienestä mahdollisuudesta, että muutokset ovat mahdollisia. Etelä-Korean lehdistö ja televisio ovat lopettaneet pohjoiseen kohdistuvan kielteisen propagandan lähettämisen kokonaan. Korean tasavallassa on syntynyt uudenlainen odotusten ja luottamuksen ilmapiiri pääsihteeri Kim Jong Iliä kohtaan.

Nyt ollaan kansan keskuudessa muodostamassa konsensusta pääsihteeri Kim Jong Ilistä, jonka tulisi olla heidän uuden yhdistyneen valtionsa päämies. Yleiskorealaisen huippukokouksen pitämisen jälkeen eteläkorealaisille on muodostunut oikea käsitys pääsihteeri Kim Jong Ilistä ja Pohjois-Koreasta. On olemassa luottamusta kansan jälleenyhdistymiseen osana kaikkien korealaisten kansallisylpeyttä.

Korealaiset ovat eläneet omaa elämäänsä syöden kansallisruokiaan, käyttäen kansallispukujaan, nauttien kansallisesta taiteestaan ja kulttuuristaan sukupolvesta toiseen. Kuitenkin muutamat 70-miljoonaisesta Korean kansasta ovat käyttäneet hyväkseen historiaan, perinteisiin ja Korean kansaan kohdistuvia virheellisiä tietoja. Jotkut ihmiset, jotka ovat lähinnä Etelä-Koreassa rajoittuneet ajattelemaan elämää ainoastaan globalisaatio-integraationa, saattavat olla huolissaan jälleenyhdistymisestä.

Kolme päivää kestäneet yleiskorealaiset keskustelut ovat kuitenkin oikaisseet ennakkoluuloja. Huippukokous näytti politiikan ratkaisevan roolin inspiroidessaan koko kansaa kansallisella ylpeydellä ja rohkaisemalla tavoittelemaan menestystä. Korealaiset haluavat ratkaista poliittiset ongelmansa talouden ja kulttuurin rakentamisen perustalla ja siten raivata tietä Korealaisille ja koko kansan onnelliselle elämälle.

Yleiskorealaisen huippukokouksen menestys on vaikuttanut myönteisesti maailman ihmisiin. Tämän prosessin yhteydessä on muodostettu uudenlainen mielikuva pääsihteeri Kim Jong Ilistä ja Korean Demokraattisesta Kansantasavallasta. Ihmiset, joilla on ollut yksipuolisen tiedottamisen muodostama negatiivinen käsitys näistä elementeistä, näkevät nyt paremmin pääsihteeri Kim Jong Ilin energisenä persoonallisuutena, joka on ansioitunut yleiskorealaisessa huippukokousprosessissa ja kunnioittavat häntä yhtenä maailman merkittävistä johtajista.

Yleiskorealaisen huippukokousprosessin menestyksellä on ollut suuri vaikutus Juche-aatteen piirissä työskenteleville tutkijoille ympäri maailman. Juche-tutkijat kaikkialla maailmassa ovat suorittaneet tehtävänsä toteuttaessaan huhtikuussa 2000 Pjongjangissa pidetyn 15. kansainvälisen Juche-aatteen instituutin (International Institute of the Juche Idea) johtajiston kokouksen päätöksiä. Tämän 15. kokouksen jälkeen kaikkialla maailmassa olevien instituuttien ja tutkijoiden välinen yhteistyö on tiivistynyt; Juche-opintoryhmien välinen yhteistyö on tehostunut; ne ovat soveltaneet Juche-aatetta elämään käytännössä.

Olen henkilökohtaisesti ollut todistamassa, kuinka IJI:n johtajistoon kuuluvat henkilöt ovat rohkaistuneet työssään yleiskorealaisen huippukokouksen menestyksen yhteydessä. Tunsin tämän erityisesti vieraillessani Ranskassa ja Tanskassa Pjongjangissa pidetyn huippukokouksen aikana, keskustellessani toiminnoista Euroopassa Juche-aatteen opettamiseksi, opintojen järjestämiseksi ja eurooppalaisen Juche-seminaarin järjestämiseksi.

Yleiskorealainen huippukokous on todella näkynyt eurooppalaisessa tiedottamisessa laajalti. Se oli tuolloin englannin- ja ranskankielisten uutisten pääaihe. Huippukokouksen menestys vaikutti suuresti eurooppalaisiin Juche-tutkijoihin ja kannusti heitä yhä uusiin ponnistuksiin toimintojensa edistämiseksi silloin ja nyt.

Aiemmin Korean demokraattinen kansantasavalta oli eurooppalaisille kaukana eikä sen asioista oltu kovin kiinnostuneita. Nyt maailmalla kiinnitetään huomiota Korean demokraattiseen kansantasavaltaan. Nykyisissä uusissa olosuhteissa, joissa Korean demokraattiseen kansantasavaltaan suhtaudutaan entistä myönteisemmin, on maailmassa suuntaus kohti lisääntyvää kiinnostusta Juche-aatteeseen ja sen opiskelemiseen.

2. Filosofia, joka muuttaa maailmaa ja tekee ihmisistä yhteiskunnan herroja

Koreoiden välisen onnistuneen tapaamisen ja muiden vastaavien tapahtumien vuoksi ihmisten huomio kaikkialla maailmassa on kiinnittynyt pääsihteeri Kim Jong Iliin, Korean demokraattiseen kansantasavaltaan sekä KDTK:n johtoaatteeseen, Juche-aatteeseen. Presidentti Kim Il Sungin luoma ja pääsihteeri Kim Jong Il:n edelleen kehittämä Juche-aate on paras vallankumouksellinen aate yhteiskunnan muuttamiseksi sellaiseksi, että ihmisistä tulee yhteiskunnan herroja.

Ihmisen sosiaalinen aktiivisuus on prosessi, jossa ihminen muuttaa ulkopuolista (objektiivista) maailmaa. Vallankumouksen liikkeellepaneva voima on joko yksilö tai yhteisö, joka muuttaa objektiivisen tilanteen tai objektiivisia olosuhteita. Objektiiviset tapahtumat tai objektiiviset olosuhteet ovat liikkeellepanevan voiman muutoskohde. On väärin sanoa, että objektiiviset tilanteet tai olosuhteet ohjaavat liikkeellepanevaa voimaa.

Juche-aate on filosofia, jossa liikkeellepaneva voima on keskeisessä asemassa. Juche-aate vastaa kysymyksen; kuinka ihminen, liikkeellepaneva voima, voi ohjata kohtaloaan ja kehittää maailmaa. Juche-aate koostuu kolmesta osasta: Juche-suuntautuneesta filosofisesta maailman-katsomuksesta, Juche-suuntautuneesta sosiaalhistorian käsityksestä sekä Juche-suuntautuneesta vallankumouksikäsitelmästä.

Juche suuntautuneen maailmankäsityksen mukaan ihminen on subjekti. Juche-suuntautuneen sosiaalhistorian käsityksen mukaan joukot ovat liikkeellepaneva voima ja Juche-suuntautuneen vallankumouksikäsitelmän mukaan johtaja, puolue ja joukot ovat yhdessä liikkeellepaneva voima.

Juche-suuntautunut maailmankatsomus

Juche-suuntautunut maailmankatsomus koostuu kolmesta osasta: Juche-aatteen esiin nostamasta filosofisesta peruskysymyksestä ja filosofisesta periaateesta, joka antaa siihen ratkaisun, Juche-suuntautuneesta ihmiskatsomuksesta sekä Juche-suuntautuneesta näkemyksestä ja asenteesta suhteessa maailmaan.

1. Ensimmäinen osa Juche-suuntautuneesta filosofisesta maailmankatsomuksesta on Juche-aatteen herättämä peruskysymys ja filosofinen periaate joka antaa siihen ratkaisun.

Filosofia on oppi, joka antaa joukoille maailmankatsomuksen. Selvittääkseen maailmankatsomuksen, alussa esitettyyn filosofian peruskysymykseen täytyy antaa ratkaisu.

Ensinnäkin, marxilainen filosofia kohottaa filosofian peruskysymykseksi materian ja tajunnan välisen suhteen, kumpi on ensin ja ensisijaista, materia vai tajunta. Kun taas Juche-filosofia kohottaa filosofian peruskysymykseksi ihmisen ja maailman välisen suhteen.

Marxilainen filosofia ja Juche-filosofia ovat täysin erilaisia filosofian peruskysymyksen suhteen. Juche-filosofia aloittaa kysymällä mikä on ihminen, onko se yksinkertainen osa maailmaa, olento joka on alistettu, vai onko se olento, joka muuttaa ja kontrolloi maailmaa ja on sen herra. Yhdellä silmäyksellä lähtötilanteeseen, Juche-filosofian peruskysymykseen, on helppo todeta, että Juche-filosofia alkaa positiivisesta näkökulmasta filosofiasta maailman muuttajana. Juche aatteen herättämä filosofinen peruskysymys antaa ratkaisun ihmisen ja maailman väliseen suhteeseen. Tämän Juche filosofian peruskysymys on: ihminen on kaiken herra ja päättää kaikesta.

Se, että ihminen on kaiken herra, selventää ihmisen suhdetta maailmaan. Ihminen muuttaa ja kontrolloi maailmaa omien halujensa ja tarpeidensa mukaisesti. Ihminen päättää itse omasta kohtalostaan maailmassa. Ihminen on maailman ja oman kohtalonsa herra. Se, että ihminen päättää kaikesta, selkeyttää ihmisen roolia maailman kehittäjänä. Ihmisellä on ratkaiseva rooli maailman muuttamisessa ja oman kohtalonsa muovaajana.

Juche-aatteen filosofinen perusperiaate on täysin erilainen verrattuna aikaisempiin filosofisiin perusperiaatteisiin. Juche-aatteen filosofinen perusperiaate korottaa äärimmilleen ihmisen arvon ja voiman. Juche-filosofian ansiosta

filosofian peruskysymys on täysin uudistunut, ihminen on kaikkein loistavin ja voimakkain olento, joka muuttaa maailmaa loputtomasti tulevaisuudessa.

Ihmisen aktiivisuus on prosessi, jossa aktiivinen subjekti muuttaa ympäröivää maailmaa ihmisten kasvavien tarpeiden, heidän taistelunsa ja ajan mukaisesti.

2. Toinen osa Juche-suuntautuneessa filosofiassa maailmankatsomuksessa on Juche-suuntautunut käsitys ihmisestä.

Juche-aatteen filosofinen periaate, ihminen on kaiken herra ja päättää kaikesta, on peruste ihmisen tieteelliseksi selitykseksi. Tärkein osa ihmisen tieteellistä selityksestä on se, että ihminen on sosiaalinen olento.

Päsihteeri Kim Jong Il kirjoitti työssään Juche-filosofia on alkuperäinen vallankumouksellinen filosofia, joka julkaistiin Korean työväenpuolueen teoreettisessa julkaisussa Kullojassa 26 heinäkuuta 1996 seuraavasti: "Ihmisen filosofinen selittäminen on aloitettava siitä tosiasista, että ihminen on sosiaalinen olio."

Se, että ihminen on sosiaalinen olio, merkitsee, että ihminen muodostaa sosiaalisia yhteisöjä, hallitsee elämäänsä ja käyttää aktiivisuuttaan sosiaalisiin suhteisiin, jotka hän on itse luonut. Sosiaalinen ihminen eroaa näin luonnollisista ja biologisista olioista.

Ihminen on ainoa sosiaalinen olio. Termi sosiaalinen olio merkitsee marxilaisessa filosofiassa, että materiaaliset olosuhteet ja taloudelliset suhteet, jotka ovat olemassa objektiivisesti, heijastuvat sosiaalisena tajuntana. Toisin sanoen marxilainen filosofia pitää niitä sosiaalisina olioina, sosiaalisen elämän on luonut ihminen, samoin sosiaaliset suhteet ovat ihmisen luomia. Juche-filosofian mukaan sosiaalisuus on rajoittunut ainoastaan ihmiseen.

Toinen tärkeä osa tieteellisessä ihmisen selityksessä on, että ihmisen olennaisia ominaisuuksia ovat riippumattomuus, luovuus ja tajunta. Sen lisäksi, että ne ovat välttämättömiä ominaisuuksia ihmiselle, riippumattomuus, luovuus ja tajunta ovat ominaisuuksia, joita vain ihmisellä voi olla.

Riippumattomuus on ominaista ihmiselle, joka elää ja kehittyy itsenäisesti maailman herrana päättäen omasta kohtalostaan. Eläminen itsenäisesti merkitsee elämää maailman herrana ilman olemista alistettuna tai maailman kuljeteltavana. Riippumattomuus merkitsee elämää, jossa ei siedetä minkäänlaista alistamista eikä hyväksyttyä maailman kahleita vaan asetetaan ympäröivä maailman palvelemaan ihmistä ja yritetään ratkaista kaikki ongelmat omin voimin.

Riippumattomuuden vaatimus on sosiaalisen ihmisen välttämätön vaatimus. Se toteutuu elämässä, jossa ihminen elää yhteiskunnan herrana. Ihminen haluaa olla vapaa kaikista sosiaalista alisteista ja kahleista, ainutlaatuisena oliona omata sosiaalisia suhteita muiden kanssa ja elää harmoniassa muiden kanssa. Se toteutuu myös elämässä, jossa ihminen elää luonnon herrana. Ihminen haluaa olla vapaa kaikista luonnon kahleista ja johtaa ylpeänä rikasta elämää, rikasta materiaalisesti ja henkisesti. Se toteutuu viimein myös elämässä oman itsensä herrana. Ihminen haluaa saavuttaa ihmiskeskeisen aatteen omana aatteenaan, luoda uuden kulttuurin ja johtaa rikasta, jaloa ja humanista kulturaalista elämää, olla rikas myös henkisesti.

Kun väite "ihmisen riippumattomuuden vaatimus" luonnehtii sosiaalisen ihmisen, joka haluaa elää ja kehittyä itsenäisesti, pyrkimystä ja vaatimusta, termi "riippumattomuus" taas luonnehtii ihmistä kokonaisuutena, ei vain ihmisen itsenäisyyden vaatimuksena vaan ominaisuutena ihmisellä, joka säätelee omaa aktiivisuuttaan itsenäisesti.

Termin "luovuus" ja ihmisen ominaisuuden "ihmisen kyky luoda" välillä on eroja, samoin termin "tajunta" ihmisen ominaisuutena ja "tajunta" sinänsä eroavat. Luovuus on ominaisuus ihmisellä, joka aikoo muuttaa maailmaa ja muovaa kohtalonsa tarkoituksenmukaisesti ja tietoisesti. Termi "luovuus" tarkoittaa; ihminen luo uusia asioita, muuttaa maailmaa positiivisesti ja toimii aktiivisesti todellisuuden antamissa rajoissa. Ihminen haluaa välttää

“vanhoja” asioita ja käyttää luovuuttaan korjatakseen luontoa ja muovatakseen itseään.

Termi “tajunta” on ihmisen ominaisuus, joka vaikuttaa kaikkiin hänen pyrkimyksiin ymmärtää ja muovata maailmaa ja itseään. Tajunta pitää sisällään: Ihminen pyrkii aktiivisuuteen tietoisesti ja tarkoitushakuisesti ja ymmärtää maailman merkityksen, ihmiseen ja maailmaan vaikuttavat lainalaisuudet.

Tajunta on ihmisen aivojen hienostunein toiminta, kaikkein kehittynein fyysinen elin. Aivoilla on keskeinen merkitys ihmisen aktiivisuudessa. Tajuntaan kuuluu ideologinen tietoisuus ja tieto, aikaisempi heijastaa ihmisen vaatimuksia ja kiinnostuksen kohteista ja jälkimmäinen liittyy objekteihin ja muutoksen menetelmiin. Ihmisen elämä on prosessi, johon kuuluu riippumattomuuden tajuaminen luovuus ja tajunta. Ihminen elää ja kehittyy riippumattomuuden, luovuuden ja tajunnan aktiivisuuden kautta.

Riippumattomuus, luomiskyky ja tajunta ovat sosiaalisen ihmisen ominaisuuksia. On väärin pitää sellaisia ominaisuuksia kuin kehitys ja täydellistyminen sattumanvaraisina ja biologisina ominaisuuksina. Riippumattomuus, luomiskyky ja tajunta eivät ole sellaisia ominaisuuksia, jotka ovat tulleet luonnon antamina, vaan ne ovat kehittyneet yhteiskunnassa. Toisin sanoen, ne ovat ominaisuuksia, jotka ovat muodostuneet ja kehittyneet ihmisen aktiivisuuden myötä hänen pitäessään yllä sosiaalisia suhteita yhteiskunnassa.

Juche-aatteen selvittämiä ihmisen tärkeitä ominaisuuksia on tarkasteltava siitä näkökulmasta, että ihminen on sosiaalinen olento, joka poikkeaa täysin biologisista olennoista.

3. Kolmas osa Juche-aatteen filosofisesta maailmankatsomuksesta on Juche-suuntautunut näkemys ja ymmärrys maailmasta.

Lyhyesti sanottuna Juche-aatteen filosofinen maailmankatsomus on Juche-suuntautunut ymmärrys näkökulmasta ja asenteesta maailmaan. Juche-filosofia on selvittänyt täysin uuden maailmanselityksen Juche-aatteen filosofisesta periaatteesta käsin. Juche-suuntautuneessa ymmärryksessä maailmasta on tärkeää maailman olemus sekä maailmaa muuttavat ja kehittävät lainalaisuudet.

Marxilainen filosofia selittää materiaalisen maailman keskeisimmät yksityiskohdat siten, että maailma muuttuu ja kehittyy materian liikkeen seurauksena. Tämä periaate, joka selittää keskeiset yksityiskohdat materiaalisesta maailmassa ei sisälly Juche-aatteen filosofiseen maailmankatsomukseen.

Aivan. Kuitenkin Juche-aatteen filosofinen maailmankatsomus arvostaa tätä maailman tärkeimpiä yksityiskohtia selvittävää periaatetta ja on siitä lähtöisin.

Juche-aatteen filosofinen maailmankatsomus on lähtöisin periaatteesta joka selventää maailman vallitsevia piirteitä. Kuitenkin joukkojen on tarpeen opiskella marxilaista filosofiaa. Marxilaisen filosofia, jonka mukaan maailma koostuu materiasta, muuttuu ja kehittyy materian liikkeistä, opiskelu on tarpeen siksi, että aktivistien on vältettävä joutumista uskonnollisten argumenttien tyrmäämiksi ilman että kiinnittäisi huomiota todellisuuden ajankohtaisiin ongelmiin, tai miettiä asioita abstraktista tai idealistisesta näkökulmasta. Kuitenkin sellainen ymmärtämys maailmasta, joka koostuu materiasta ja muuttuu ja kehittyy materian liikkeistä, ei automaattisesti käänny teoriaksi, jossa ihminen muuttaa ympäröivää maailmaa omasta tahdosta oma-aloitteisesti.

Juche-suuntautunut ymmärtämys maailmasta on, että ihminen muuttaa ja kontrolloi maailmaa. Juche-suuntautunut käsitys maailmaa muuttavista, kehittävästä ja säätelevistä lainalaisuuksista on että ihminen muovaa maailmaa, joka taas palvelee häntä. Juche-suuntautunut näkökulma ja asenne maailmasta on: kaikki ongelmat pitäisi käsitellä antamalla etusija ihmisen intresseille. Samoin ihmisen aktiivisuudelle tulee antaa etusija. Filosofinen Juche-maailmankatsomus antaa meille filosofisen luottamuksen, jonka mukaan ihminen muuttaa maailmaa maailmassa, joka palvelee häntä loputtomasti.

